

Ovo je pregled DELA TEKSTA rada na temu "Društvena proizvodnja". Rad ima 16 strana. Ovde je prikazano oko 500 reči izdvojenih iz rada.

Napomena: Rad koji dobijate na e-mail ne izgleda ovako, ovo je samo DEO TEKSTA izvučen iz rada, da bi se video stil pisanja. Radovi koje dobijate na e-mail su uređeni (formatirani) po svim standardima. U tekstu ispod su namerno izostavljeni pojedini segmenti.

Ako tekst koji se nalazi ispod nije čitljiv (sadrži kukice, znakove pitanja ili nečitljive karaktere), molimo Vas, prijavite to ovde.

Uputstvo o načinu preuzimanja rada možete pročitati ovde.

SEMINARSKI RAD

Predmet: Ekonomija

Tema: Društvena proizvodnja

SADRŽAJ

DRUŠTVENA PROIZVODNJA

1. POJAM POTREBA I NJIHOVO ZADOVOLJENJE

Ljudske potrebe se definišu kao osećaj manjka ili nedostatka, tj. podsticaj i težnja da se taj nedostatak otkloni. Potrebe imaju pojedinci, određene grupe ljudi i čitave ljudske zajednice.

Nauka koja se bavi izučavanjem potreba se naziva se hreilologija.

Potrebe predstavljaju osnovni faktor koji determiniše brojne aktivnosti čoveka u sferi privređivanja. Zadovoljavanje ljudskih potreba pretpostavlja postojanje sistema proizvodnje materijalnih dobara i usluga, potrošnje istih i uspostavljanja različitih oblika komuniciranja između pojedinaca koji učestvuju u tim procesima. Prema tome, postoji uslovljenost prizvodnje ljudskim potrebama.

Najznačajniji doprinos u sferi istraživanja potreba je dao Abraham Maslov, definišući hijerarhiju ljudskih motiva. On razlikuje pet osnovnih motiva, struktuiranih prema hijerarhiji relativne jačine (intenziteta), polazeći od pretpostavke da svi ljudi pokazuju slične motive kroz genetski razvoj i društvene uticaje.

Po Maslovu, a kasnije po Hermanu, hijerarhija motiva je sledeća:

fiziološke potrebe (zadovoljavaju se hranom, vodom, spavanjem i sl.);

potrebe sigurnosti (bezbednost, stabilnost, red i zakon itd.);

afektivne potrebe (za pripadnošću, ljubavlju, dopadljivošću);

potrebe za samopoštovanjem i samouvažavanjem (želja za snagom, poverenjem ljudi, društvenom reputacijom, slavom, priznanjem itd.)

potrebe da se učini sve ono za što je pojedinac individualno sposoban (vrline, imidž, nadarenost).

Društvo koje bolje i potpunije obezbeđuje zadovoljenje ljudskih potreba od drugih društava smatra se progresivnijim društvom.

Razvoj potreba i njihovo menjanje manifestuje zakon porasta potreba. Rast može biti:

- ekstezivan – porast broja stanovnika, duži životni vek ljudi,

- intezivan – razvoj proizvodnje, tehnološki progres.

Osnovne karakteristike potreba su:

da imaju društveni karakter i ispoljavaju se kroz društvene odnose;

menjaju se kvantitativno i kvalitativno tokom vremena;

predstavljaju stimulans, ali i rezultat proizvodnje;

predstavljaju osnovu interesa ljudi.

Najveći broj ljudskih potreba se zadovoljava proizvodima i uslugama, koje faktički izražavaju ekonomske odnose, pa se nazivaju ekonomske potrebe (zavise od razvoja proizvodnje).

Potrebe su podložne uticajima drugih faktora kao što su: običaji, navike, porodični odnosi, tradicija, klima, prirodni uslovi, nivo kulturnog razvoja itd.

One mogu biti:

urođene:

-organske – hrana, termo zaštita, reprodukcija;

-potrebe za aktivnošću;

-senzorne potrebe – potreba za bojama, tonovima, ritmom, za orijentisanjem;

-potreba za samoodržavanjem – izbegavanje povreda, napada, pretnja, šala;

stečene:

Zatim mogu biti:

ekonomske (potrebe materijalne prirode)

neekonomske (nematerijalne prirode)

Nadalje:

apsolutne, stvarne, faktički zadovoljive

lične, kolektivne itd.

2. OSNOVNI FAKTORI PROIZVODNJE

Proizvodnja je proces prilagođavanja predmeta iz prirode čovekovim potrebama. Čovek, kao svesno biće, ima stvaralački odnos prema prirodnoj sredini. Koristi resurse (predmete rada i sredstva za rad), aktivno delujući na okruženje i stvarajući materijalna dobra (namenjena potrošnji ili proizvodnji).

...

-----**OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD
MOŽETE PREUZETI NA SAJTU.**-----

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL:

maturskiradovi.net@gmail.com